

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 1. Quando nam mortuus Divus Iosephus? an ante, an post Christum
Filius suum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

vinculum animi dirumpatur. Elige quantum poteris, & habe nutritioni alimenta saluberrima, habitationi commodissima loca, exercitationi amplissima tempora, curationi præsentissima medicamenta: te tamen ubique; tecumque mortis semina circumferes. In Paradisum etiam terrestrem, esto peccatum non penetrasset, mors tamen ex istâ qualitatibus intrinsecarum compugnantia pervasisset, nisi fructus vitalis arboris, defectus omnes calor & humoris arcanâ ac divinâ vi superasset: Idem denique docet experientia, quotquot enim unquam ante nos fuerunt, mortui sunt, moriuntur quotidie ante oculos nostros aliqui ex iis qui nobiscum vivunt, moriuntur ceteri, & ii omnes qui post nos veniunt. *Quis enim homo vivet & non videbit mortem?* à quâ nec Deipara, nec Christus ipse exempti fuere? Quid ergo certius? quid clarius hâc veritate, (*omnes moriuntur*) quæ tantis firmatur munimētis? quæ omnibus mundi facibus majoribus colustratur? sacrâ scilicet Scripturâ, quæ fidelibus sufficit. Ratione, quæ sapientibus satisfacit. Experientiâ, quæ etiam stupidos convincit. Propterea hîc non inquirimus an Divus Josephus, tam eximius, ut hæcenus vidimus, sit mortuus, sed supponimus ut rem indubitatam.

I. Neque mors tam deformis est, quàm depingitur, ut ea tantum Virum non decuisse videatur. Iniquis tantum horrenda est, quorum finis æternus interitus: at justus moriens aspicit mortem, non ut vitæ, sed ut mortalitatis suæ finem: mors ergo D. Josephi omnium iustissimi, fuit, non vitæ, sed mortalitatis expoliatio, & transitus ad veram vitam.

III. Comparatur in Sacrâ Scripturâ mors Iustorum somno ob varias rationes: tres tamen mihi videntur præcipuæ & maximè propriæ. Prima, quod Viri Sancti beatæ fiduciâ Refurrectionis & immortalitatis erecti, non soleant magis mortem exhorrescere aut averfari, quàm viator lassus, vel operarius somnans. Hinc Reginaldus Cardinalis Polus apud Spondanum anno 1537. cum audisset quod Henricus Angliæ Rex, caput suum aureorum millibus quinquaginta addidisset, mi-

rari se dixit Henricum talia statuentem: cum cæde suâ, quàm tanti astimabat Henricus, non magis sibi nocitorus esset, quàm qui cubitum concessuro vestes detraheret.

IV. Secunda ratio, quod æquè facile, immò multò facilius sit Deo excitare mortuos, quàm à nobis dormientes expergeant: Propter quod Scriptura dum de hac excitatione à morte loquitur, his utitur verbis. *Multa corpora Sanctorum qui dormierant surrexerunt, &c. Lazarus amicus noster dormit, eamus & excitemus eum.* Et Christus à se ipse mortem excutiens ait: *Ego dormivi & soporatus sum & exurrexi.*

V. Tertia ratio, quia sicut ex somno vegetiores exurgimus, ita ex morte vivaciores relurgemus, sanitatis labem viriumque deinceps decremētā non sensuri. Corpus emortuum ponitur in sepulchro, sed sicut granum frumenti in sulco. Granum frumenti in sulco reviviscit & exurgit pulchrius ac copiosius, ita & cadaver iusti ex sanguine pullulabit quatuor divinis dives dotibus, immortalitate, agilitate, subtilitate, claritate.

VI. Mortem ergo Divi Josephi non negantes, sed & indubitatam supponentes, eam his quæ modò tetigimus circumstantiis, aliisque privilegiis, ut omnium mortalium iustissimi, adornatam ostensuri, à tempore quo illam obivit incipimus, id est quando, quæve illius ætate ea contigerit ante omnia inquirimus.

SECTIO PRIMA.

Quandonam mortuus Divus Josephus? an ante, an post Christum Filium suum?

VII. Discrepant hîc inter se Authores, & abeunt in tres diversas sententias. Alii volunt non diu post annum Christi duodecimum, è vivis excessisse, ita Divus Epiphanius hæc. 78. Sanctus Vincentius Ferrerius serm. de Sancto Joseph. Ubertinus à Catala lib. de arb. vitæ. Baronius ad annum Christi 12. Petrus Comestor & alii. Hoc unum fundamentum est duplex: Primum, quod aliqui illorum Divum Josephum feniculum

seniculum fuisse putant, quando duxit Deciparam, ut Divus Epiphanius qui arbitratus est fuisse octogenarium: Alii adhuc seniores. Secundum fundamentum est quod ab illo Christi anno, nulla amplius fit mentio Divi Josephi in Evangelio.

VIII. Alii è contra volunt Christo supervixisse, cujus opinionis fuit D. Cyprianus ser. de Passione post med. & ante finem: citantur etiam pro hâc sententiâ D. Ambrosius lib. de Inst. Virg. c. 6. & in Lucâ c. 23. & Arnoldus Abbas tract. 7. de verb. Dom. ad illa verba Christi in Cruce pendentis ad Matrem; *Mulier ecce filius tuus*: trahitur etiam in hanc sententiam à nonnullis, Divus Augustinus serm. 81. de tempore, qui est serm. 2. in Feriam sextam post Dominicam secundam Quadragesimæ, ubi sic ille. *Vidit Joseph aliud somnium, quod Sol, Luna & Stelle undecim adorarent eum: cui respondit Pater suus. Nunquid ego & Mater tua, & Fratres tui adorabimus te super terram? Hoc in illo Joseph impleri non potuit, quia jam Mater ejus ex hac vita migraverat: in nostro vero Joseph, id est Domino IESU Christo, somnis illius Sacramenta completa sunt. Sol enim & Luna & Stelle undecim eum adoraverunt, quando post Resurrectionem Sancta Maria quasi Luna, & Sanctus Joseph velut Sol, cum undecim Stellis id est Beatis Apostolis, incurvati & prostrati sunt ante eum, & impleta est Prophetia illa, quæ dixerat, Laudate eum Sol & Luna, laudate eum omnes Stelle & lumen.*

IX. Hujus secundæ sententiæ fundamenta quoque duo esse potuerunt: Primum eruitur ex Divo Cypriano loco citato. quod scilicet ideo supervixerit D. Josephus Christo, ut traditæ per Christum in Cruce moribundum Joanni Discipulo Matre suâ dilectissimâ in custodiam, ad exclusionem D. Josephi adhuc viventis, constaret ipsum non fuisse reapse Virginis Maritum & Patrem Christi, ut eatenus reputatus fuerat. & necessario deberat ad Mysterii Redemptionis consummationem. Ita enim loco citato Divus Cyprianus. *Considero te Christe in Cruce de Matre sollicitum, cui volenti loqui tecum cum evangelizares, negaveras retroactis die-*

bus colloquium, & pratuleras Matri auditores verbi, pauperes spiritu, dicens eos tibi esse pro Matre & Fratribus, qui voluntati Patris obtemperant: nunc mater. no moveris affectu, & thalamum hamanitatis tuæ Cubiculario dilecto commendas, & provides sedulo benedictæ inter matres. res Apostolicam clientelam, & obsequium Virginis Virgini discipulo tradis, ut jam non Joseph tanti ministerii oneretur prepositura, sed Joannes, quia jam exigebat ratio ut cõjugii removeretur opinio. nec ultra Pater Christi assumeretur, qui eatenus vocem Patris & Conjugis tenuerat: habebat Joseph in hâc Christi dispositione rationabilem contradictionem, cum alteri commendaretur Maria, si se cognovisset carnalem maritum: sed quia in spiritu actum erat conjunctionis illius mysterium, passus est Joseph æquanimiter sibi eum in hoc servitio præponi, quem digniorem se judicabat, ideo maxime quia Magistrum electio sic negotium ordinabat. Huc usque Divus Cyprianus.

Secundum fundamentum hujus secundæ sententiæ est, quod ideo Divus Josephus Christo supervixerit, ut istâ ratione potuerit esse unâ cum Sponsâ suâ Martyr Calvatii Montis, quo honore & merito ipsum privari non debuisset volunt. Neoterici hujus sententiæ authores.

XI Sed inter has duas extremas sibi quæ invicem oppositas sententias alia est media hodie quæ communissima, quæ censet nec tam citò, nec tam tardè mortuum, sed circa illud tempus quo Christus cepit se manifestare ad homines suscepto Baptismo, & collectis in opus Evangelii Discipulis: hæc sententia meo videri indubitata est, solaque nunc ab omnibus reputata vera.

XII Quod non sit mortuus tam citò id est non diu post annum Christi duodecimum, ut vult prima sententia, probatur primò, ex Luc. cap. 2. ubi narratur, quod cum Puer IESUS factus annorum duodecim remansisset in Jerusalem, id non advertentibus parentibus Divo Josepho & conjugè, ab eisque post triduum fuisset inventus in Templo in medio Doctorem: interrogationibus & responsonibus absolutis, descenderit cum eis Nazareth, & erat subditus illis, vers. 51. ubi præteritum

tum illud, *Erat*, cum sit Imperfectum, ut loquuntur Grammatici, significat rem non tam citò perfectam & finitam, sed illius continuationem & durationem.

- XIII. Probatur secundo, ex eo quod Christus apud Evangelistas dicitur à Judæis, *Faber & Fabri filius*, eo quod scilicet artem Patris sui Josephi exercuerit, eique inservierit in fabrilis exercitatione, ut explicat Divus Augustinus Serm. 81. de Tempore: non ergo tam citò mortuus Divus Josephus, cum id non potuerit Christus nisi adultus, & magis in ætate provectus.
- XIV. Probatur tertio, si penitus inspiciamus rationem divinæ dispositionis in electione Divi Josephi circa Christum, & illius curam ei cælitus commissam, videtur omnino fuisse necessarium ut viveret usque ad tempus manifestationis Christi, quæ cepit ab ejus baptismo, & vocatione Apostolorum: quia cum non conveniret Christus pro fabrilibus, quibus se domi exercebat (cum à Judæis dicitur Faber) hominibus commiseri, oportuit ut dum ipse domi operabatur Divus Josephus foras exiret pro iis operibus quæ egressum postulabant: si enim Judæi Jesum quamvis lætærent, despiciabant tamen ob fabrilium, ita ut diceret, *Nonne hic est Faber & Fabri filius?* quid fecissent si promiscuè talis apparuisset? his addo quod non erat tam senex D. Josephus anno Christi duodecimo, cum certum sit ex dictis, Part. 2. Tract. 1. cap. 14. sect. 3. congruè ætate Virginem duxisse.
- XV. Quod etiam non viveret amplius tempore Passionis. Probatur primo, quia à tempore manifestationis Christi nulla sit amplius in Evangelio de eo mentio, intervenientibus tamen, multis occasionibus faciendi sitamdiu vixisset, quandoquidem toties sit mentio etiam de fratribus & cognatis Christi.
- XVI. Probatur secundo, quia post vocationem Apostolorum nuptiæ factæ sunt in Canâ Galilææ, ad quas dicitur vocatus & Jesus & discipuli ejus, Joan. cap. 2. eratque etiam ibi Maria Mater Jesu, ut patet ex textu Evangelii: jam sic argumentor, fuit ad istas nuptias

vocatus Jesus, & Mater ejus, vel ob devotionem, vel ob viciniam, vel ob cognationem, & discipuli ejus ob ipsius Christi considerationem. Si ob cognationem certè & Divus Josephus cum illis vocatus fuisset si adhuc fuisset in vivis: si ob devotionem, vel viciniam, cum discipuli ob ejus considerationem vocati fuerint quanto magis fuisset Divus Josephus si vixisset? quod si & is quoque vocatus fuit, cur illum tantum tacerent Evangelistæ; signum est ergo manifestum nec illis adfuisse, nec amplius in vivis fuisse.

Probatur tertio, quia in præsentatione Christi in Templo expletis purificationis diebus, postquam benedixisset Mariæ & Josepho senex & justus Simeon, utpote qui agnoscebat utriusque propter istum filium sceleritatem: Futura in Spiritu prævidens, prædixit Virgini quod aliquando animam ejus doloris gladius esset pertransiturus, scilicet in Passione Christi, non verò Divo Josepho: Quare hoc? nisi quia tunc quoque prævidebat, quod tunc D. Josephus non esset amplius ut Virgo in vivis futurus: si enim secus futurum fuisset profectò qui de ejus amissione in Jerusalem ita anxius fuit & doluit, ut eum sibi Deipara quoad hoc conjungere non dubitaverit, & tunc cum Virgine doluisset, & prædilecti filii sui tormenta & mortem in animâ suâ per compassionem sensisset: Consequenter Simeon eum in suâ prædictione ab uxore non separasset, quem ei in benedictione conjunxerat; qui cum secus fecerit, signum est eum prævidisse Josephum isto tempore non amplius futurum in vivis, ut in suâ animâ istum doloris gladium perferiret.

Probant alii quartò, quia si Divus Josephus tamdiu vixisset, proculdubio Christo filio suo in Cruce morienti adfuitisset: cum alii non ita in ejus amore ferventes ut ipse, ad stare non timerent, ac consequenter Christus non alteri quam illi moriens Matrem suam commendare voluisset: atqui non illi sed Divo Joanni discipulo, quem diligebat, Matrem suam tunc commendavit: non ergo tunc Divus Josephus aderat, consequenter non amplius in

P p p vivis

vivis erat : ita ferè inter alios noster Sylveira Tom. 2. in Evang. l. 4. cap. 1. quæst. 9. num. 37.

XIX. Hoc argumentum quoad primam suam partem convincit, sed quoad secundam non placet mihi ut placet multis qui in hâc Sententiâ nobiscum conveniunt dicam enim, & solidissimè quidem, etsi fuisset vivens Divus Iosephus & ibi præfens, nihil illi derogatum fuisset per hoc quod Divo Joanni, commendata esset à Christo Deipara : Commendata est enim Divo Joanni, ut ipse pro Christo esset filius & nihil aliud, ut patet : per quod non impediatur Divus Iosephus, quin ut Sponsus & conjux possit erga Beatam Virginem uxorem suam, quod potuit etiam dum ipse Christus ejusdem Deiparæ filius legitimus & naturalis vivebat : nec per hoc ullo modo excludatur Divus Iosephus à qualitate Sponsi Deiparæ, quis contrarium dixerit? Sed dabatur Virgini Joannes filius adoptivus in locum Christi filii naturalis, & ut seni Iosepho adjutorio esset, & ut eo moriente tanquam illi suffectus, totam Deiparæ clientelam sibi demandatam sciret.

XX. Probatur ultimò, à convenientiâ; cum enim Christus Dominus ut privatus homo domi latuisset, adveniente tandem tempore, à Deo præordinato manifestationis suæ ad homines, quò operibus admirandis ostensurus erat, & probaturus se filium Dei, non conveniebat ut deinceps Pater ejus terrenus sub hominum oculis versaretur, quare hic è mundo subductus est & sine dubio circa tempus illud, quo Christus se manifestaturus erat hominibus.

XXI. Ad fundamenta primæ Sententiæ, Respondeo ad primum nequaquam verum esse quod D. Iosephus fuerit tam senex quando duxit Beatam Deiparam in matrimonium, hocque multis refutavimus in superioribus Part. 2. Tract. 1. cap. 14. per totum. Quoad secundum fundamentum, Respondeo; cum ab illo Christi anno duodecimo usque ad prædicationem Baptistæ, filium historię vitæ Christi abruperint Evangelistæ, nec de Virgine aut Divo Iosepho loquantur nisi relativè ad Christum, non mirum cum de illis quæ to-

to isto tempore, idest ab anno 12. usque ad tempus manifestationis suæ ad homines gesserit Christus nihil dixerint, nihil etiam amplius locuti sint de Divo Iosepho, ut nec de Virgine.

Ad fundamenta secundæ sententiæ, Respondeo primò Divum Cyprianum non asserere, nec probare quod Divus Iosephus adhuc viveret quando Christus in Cruce Matrem Discipulo commendavit, sed tantum supponere: cum ergò hoc punctum non ex professo tractet, consequenter non examinaverit Divus Cyprianus; probetur autem ab aliis Patribus, & Doctoribus, qui rem istam ex professo & seriò examinarunt & tractarunt, nostra in hoc puncto sententia, idè hanc illi præferendam nemo prudens non judicabit. Respondeo secundò, idè Divum Cyprianum supponere Divum Iosephum tunc vixisse, ut ex eo quod Christus ipso relicto Matrem suam moriens Joanni commendavit judicemus ipsum non fuisse verè ejus Patrem & Matris Conjugem, sed eò usque tantum fuisse vocatum Patrem. Sed contrarium constat ex dictis de utraque hâc qualitate supra Parte 2. Tract. 1. & 2. ergo &c. Deindè etsi Divus Iosephus tunc vixisset, non ea tamen exinde emergerent contra utramque istam qualitatem, quæ in illo discursu contexit Divus Cyprianus ob commendatam Joanni à Christo Matrem, ut patet ex illis quæ mox diximus numer. 19.

Quoad Divum Augustinum malè trahitur in istam sententiam: nam etsi ut in Christo Domino somnia Iosephi Sacramenta complerentur, illa adratio fieri debuisset post Resurrectionem, quod non, ut constat, potuit Divus Iosephus Christo à mortuis resurgente resuscitatus, unà cum Mariâ & undecim illis stellis spiritualibus, idest Sanctis Apostolis, ante IESUM redivivum incurvari & prosterni. Et in hoc nulla difficultas.

Nec vellicantur Divo Iosepho, ut putant, hujus sententiæ Authores Neoterici dum aliam à Divo Cypriano viam ineuntes hoc adstruunt, ut ipsum faciant Calvarii Martyrem, sed econtra. Si enim Divus Iosephus supervixisset